

КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 17.10.2007
COM(2007) 604 окончателен

**СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ, СЪВЕТА,
ЕВРОПЕЙСКИЯ ИКОНОМИЧЕСКИ И СОЦИАЛЕН КОМИТЕТ И КОМИТЕТА
НА РЕГИОНИТЕ**

**Разрушителните риболовни практики в открито море и опазването на уязвимите
дълбочинни морски екосистеми**

{SEC(2007) 1314}

СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ, СЪВЕТА, ЕВРОПЕЙСКИЯ ИКОНОМИЧЕСКИ И СОЦИАЛЕН КОМИТЕТ И КОМИТЕТА НА РЕГИОНИТЕ

Разрушителните риболовни практики в открито море и опазването на уязвимите дълбочинни морски екосистеми

1. ВЪВЕДЕНИЕ

1.1. Обхват и общ контекст

Произтичащото от човешките дейности разрушаване на уязвимите местообитания в открито море е една от скритите на пръв поглед екологични катастрофи в наши дни. Въпреки че несъмнено тези екосистеми не са изучени добре, тъй като много от тях остават да бъдат локализирани и определени, информацията относно вредите, които могат да им бъдат нанесени, по-конкретно от определени риболовни практики, се увеличава.

Също така съществуващите научни доказателства навеждат на мисълта, че биологичното разнообразие в дълбоките части на моретата не е равномерно разпределено, а напротив — е съсредоточено в и около отделни образувания от морското дъно, като например подводни възвишения, коралови рифове и хидротермални цепнатини. Те представляват истински съсредоточия на биологичното разнообразие в обширни пространства от относително бедното на живи организми морско дъно. Именно порази тази причина съществува тенденция тези екосистеми да привличат голям брой хищници, включително риба, и по този начин неизбежно към тях се насочва вниманието както на стопанския риболов, така и на други човешки дейности (изследователи на организмите или туристи, които разглеждат морските дълбини). Въпреки че има несъмнено действителни приходи от такива дейности, значимостта на ресурсите, които могат да бъдат унищожени, е огромна както от биологична, така и от икономическа гледна точка. Признава се, че разрушаването в наши дни на уязвимите местообитания в открито море поставя под сериозна заплаха постигането на общата цел „значително намаляване на загубата на биологично разнообразие до 2010 г.“, договорена на срещата на върха в Йоханесбург по въпросите на устойчивото развитие.

На 8 декември 2006 г. Общото събрание на Организацията на обединените нации прие Резолюция 61/105 относно устойчивото рибарство. В нея ООН настойчиво призова за действия на държавите и организациите, под чийто контрол са дълбоките части от моретата, за регулиране на риболова в уязвимите морски екосистеми, както и за опазването им. Европейската комисия изигра водеща роля в приемането на посочената резолюция и веднага след това Комисията съобщи, че ще предложи в най-скоро време стратегия за прилагането на този призив в конкретни действия.

1.2. Механизми за управление, които са в сила понастоящем

Крайбрежните държави са тези, които имат правомощия за предприемане на действия с оглед предпазване на крехките екосистеми в крайбрежните зони от въздействията на дънния риболов. Много от тях вече са предприели някои инициативи в тази връзка, включително и Европейският съюз и държавите-членки от него. Регионалните морски конвенции имат цялостна отговорност за опазване на морската среда в международни води, а Регионалните организации за управление на рибарството (РОУР) приемат мерки за съхранение и управление на живите морски ресурси и за регулиране на въздействията от риболова върху уязвимите екосистеми. Въпреки че имаше критични мнения за процедурите им и въпроси за ефективността на тези организации, РОУР притежават едно неопенимо предимство пред крайбрежните споразумения: те имат необходимата власт по силата на разпоредбите от морското право както за предприемане на конкретни и правно задължителни мерки, така и за приемане на система за спазване и прилагане. Поради тази причина Европейският съюз е убеден, но едновременно с това и критичен, привърженик на РОУР, и поддръжник на това да бъдат увеличени правомощията им. В действителност повечето от приетите от РОУР зоновы мерки за опазване на дълбочинните морски екосистеми в световен мащаб се основаваха на предложения на ЕС.

Същевременно продължават да съществуват зони в открито море, за които няма регулаторни структури и това е основен недостатък в международната система за управление на морските дейности, равнозначен на „открита покана“ за продължаване и възможно увеличаване на разрушителните риболовни практики, особено имайки предвид опасността усилието да бъде изместено, когато дейността е била забранена в определена зона. В Резолюция 61/105 ООН открито приканва отделните държави да ускорят създаването на РОУР в тези зони и да изпълняват временни мерки за опазване на уязвимите екосистеми по отношение на собствените си кораби. Поради тази причина ЕС възнамерява да застане начело в този процес както във връзка с напредъка при създаването на РОУР във всички понастоящем нерегулирани зони, където негови кораби извършват дейност (основно в югозападната част на Атлантическия океан), така и при възможно най-скорошното договаряне на временни пространствени ограничения за опазване на морското биологично разнообразие в тези зони, докато бъдат учредени съответните регулаторни структури. В допълнението към настоящия документ е приложена карта с актуалното покритие на световния океан от РОУР.

1.3. Цели и предизвикателства

Настоящото съобщение прави преглед и анализира принципите, които бяха уточнени напоследък в международната дискусия за разрушителните риболовни практики в морските дълбини. То описва също така недостатъците в настоящото положение и излага амбициозен подход на действие, отнасящ се както за морските зони под многостранен и регионален контрол, така и за зоните в открито море с оглед изпълнение на международните задължения на Общността.

2. РАЗРУШИТЕЛЕН РИБОЛОВ В ОТКРИТО МОРЕ: ДЪЛБОЧИННИТЕ МОРСКИ ЕКОСИСТЕМИ СА В ОПАСНОСТ

На световната среща на върха в Йоханесбург през 2002 г. международната общност включи *„премахването на разрушителните риболовни практики“* между основните изисквания на всяка една сериозна стратегия за устойчиво развитие.

Задължението от Йоханесбург поставя въпроса за разрушителните риболовни практики в глобален контекст и го превръща в общо предизвикателство за всички нации по света. Рибарството следва да не бъде повече разглеждано отделно, а трябва да бъде интегрирано в пълна степен в рамките на по-широко разбиране за устойчивото развитие на световния океан. Комисията официално прие този холистичен подход в предложенията си от последно време за интегрирана морска политика¹.

Глобалното естество на предизвикателството, пред което сме изправени, е особено видно по отношение на зоните в открито море. Основните регулиращи правата и задълженията в открито море принципи, така както са установени в Конвенцията по морско право на ООН (UNCLOS), изискват приемане на международно договорени мерки за съхранение на живите морски ресурси във води извън национална юрисдикция.

От друга страна, при фокусиране на вниманието върху зоните в открито море се открояват уникалните дълбочинни екосистеми, тъй като основната част от морското пространство извън националната юрисдикция на крайбрежните държави се състои именно от тях. Други риболовни практики, счестени за разрушителни като използване на експлозивни или цианид, са по принцип ограничени до недълбоките крайбрежни зони и вече бяха забранени от ЕС.

Дълбочинните морски екосистеми трябва да бъдат още много изучавани и понастоящем тези изследвания са на ход, като значителни усилия се разгръщат под егидата на ЕС². Имаме достатъчно данни, за да твърдим, че определени дълбочинни екосистеми могат да бъдат истински съсредоточия на морското биологично разнообразие. Знаем също така, че тези екосистеми са изключително уязвими поради бавния темп на растеж, който характеризира живота на големи дълбочини. Уязвимостта е особено видима при структуроподкрепящи местообитанието организми като студеноводни корали, структурообразуващи сунгери и съобщества от безгръбначни организми, които се развиват около хидротермалните цепнатини. Риболовът с дънни съоръжения може да води до изключителни вреди за целостта на тези екосистеми, както вече се доказва от увеличаващи се на брой изследвания. Наблюдаваните и потенциални източници на вреди включват дънни тралове, драги, дънни хрилни мрежи, дънни парагади, винтери и капани. Последиците от тях могат лесно да станат още по-тежки, като се добавят въздействията от нериболовните

¹ Съобщение на Комисията „Интегрирана морска политика за Европейския съюз“, COM(2007) 575 от 10 октомври 2007 г..

² Между които проектите HERMES (<http://www.eu-hermes.net>) и OASIS (<http://www1.uni-hamburg.de/OASIS/>), финансирани по VI^{та} Рамкова програма за научни изследвания. Виж също дейността на Международния съвет за изследване на морето (ICES): <http://www.ices.dk>.

дейности, като търсене на източници на въглеродороди, поставяне на подводни кабели или изхвърляне на отпадъци. Действителни вреди за дълбочинните коралови рифове бяха документирани в североизточната и западната части на Атлантическия океан, Тасманийско море и в други зони. След като са разрушени, тези рифове се нуждаят от изключително дълъг период от време, за да се възстановят, ако въобще е възможно да се регенерират. Този вид проучвания представя необорими доказателства за сериозността на проблема и за спешната необходимост от предприемане на решителни действия по опазване на екосистемите.

3. ОТГОВОРЪТ НА МЕЖДУНАРОДНАТА ОБЩНОСТ И РОЛЯТА НА ЕС

През 2004 г. Резолюция 59/25 на Общото събрание на ООН съдържаше ясен призив за неотложни мерки за премахване на разрушителните риболовни практики в открито море и с нея бе поет ангажиментът да бъдат разгледани през 2006 г. мерките, които са били предприети от държавите и РОУР в отговор на този апел. ЕС допринесе значително за това разглеждане, включително чрез доклада си от април 2006 г.³ за мерките, които е предприел вследствие на призива на ООН, както в контекста на международното сътрудничество, така и в европейски води.

След този преглед, на 8 декември 2006 г. Общото събрание прие Резолюция 61/105. Параграфите от 80 до 95 съдържат насоки за държавите и РОУР що се отнася до ключовите елементи, които трябва да бъдат взети под внимание при приемане на мерки за борба с разрушителните риболовни практики, които заплашват съществуването на уязвимите морски екосистеми.

В този контекст следва да бъде подчертана осъществената дейност в рамките на Конвенцията за биологичното разнообразие (КБР) на ООН. През 2004 г. страните по КБР признаха в Решения VII/5 и VIII/21 на конференцията на страните сериозните заплахи за биологичното разнообразие в морските зони извън национална юрисдикция и подчертаха необходимостта от скорошни действия в отговор на тези опасности, особено в зоните с подводни възвишения, хидротермални цепнатини или студеноводни корали. Също така за зоните под своя компетентност Регионалните морски конвенции договориха списък от такива дълбочинни морски местообитания с оглед предприемане на целесъобразни мерки за опазването им.

И на последно място Организацията по прехраната и земеделието на ООН (FAO) участва в разработването на технически насоки за дълбоководните риболовни дейности в рамките на Кодекса на поведение за отговорен риболов. За целта бе договорен през март 2007 г. подробен работен план.

Във всички тези организации ЕС изигра водеща роля, като активно допринасяше за конструктивен резултат на многоаспектната и на моменти полемична дискусия. Така и трябва да бъде. ЕС осъществява риболовни дейности в по-голямата част от моретата по света. Това широкомащабно

³

http://ec.europa.eu/fisheries/publications/factsheets/legal_texts/ec_report59-25paras66to69final.pdf

участие придава особена отговорност на Общността както да насърчава напредъка в международните процеси, така и да има водеща роля с действията си по отношение на правилата, които налага на своите международни флотилии. ЕС използва също така влиянието си с оглед постигане на положителни резултати. Съществуващият международен консенсус отразява балансирания подход, който бе препоръчван от ЕС. Този подход се основава на решителни действия във всички води независимо от правния им статут (под или извън национална юрисдикция), но без да поставя в неблагоприятно положение субекти, за чиито дейности може да бъде установено, че опазват морската среда.

Резолюция 61/105 на ООН почива на тези различни международни инициативи и следователно предоставя отлична основа за действие на международната общност. Много е важен фактът, че препоръките ѝ бяха в състояние да получат одобрение въпреки трудните преговори. Някои мерки, за които ЕС заемаше положителна позиция, като например непосредствено замразяване на „следите“ (пространствено измерение) на текущите дънни риболовни дейности, не бяха приети. Същевременно консенсусните елементи, които бяха договорени, имат действителна значимост и ще бъдат достатъчно стабилни, за да предизвикат радикални промени в начина, по който се управлява дънният риболов и по-специално в начина, по който принципът на предпазливостта впоследствие ще бъде прилаган в действие.

Сега, най-голямото предизвикателство е привеждането на тези мерки в действие.

4. ПРЕПОРЪКИТЕ НА ОБЩОТО СЪБРАНИЕ: БАЛАНСИРАН И ЕФЕКТИВЕН ПОДХОД

Резолюция 61/105 призовава РОУР и държавите *„да приемат и изпълняват приоритетно мерки в съответствие с подхода на предпазливостта, екосистемните подходи и международното право (...)“* като използват пакета от ключови елементи за стриктен режим на управление на дънните риболовни дейности в открито море. Общото събрание отправи апел за приемането и изпълнението на тези мерки най-късно до 31 декември 2008 г. (31 декември 2007 г. за временните механизми — виж раздел 5.3).

Целият текст на резолюцията може да бъде свален от следната интернет връзка:

http://www.un.org/Depts/los/general_assembly/general_assembly_resolutions.htm.

В този раздел различни елементи са анализирани с оглед определяне на стъпките за практическото им изпълнение.

4.1. Предварителна оценка на въздействието от риболова: радикално новаторски подход в управлението на рибарството

Изискването за оценка на въздействието върху околната среда като условие за даване на разрешително за отделни риболовни дейности е първият и несъмнено основен елемент от пакета препоръки на Общото събрание. *Това представлява радикално новаторски принцип в управлението на рибарството.* В

противовес на дейностите по използване на останалите ресурси, осъществявани в океаните и моретата, при които е установена практиката за изискване на предварителна оценка на въздействието (например инсталиране на петролни или газови платформи в моретата), ако въздействията от риболова върху морските местообитания биват оценявани, то това е единствено постфактум. Препоръките на Общото събрание ще подпомогнат следователно привеждане на управлението на дънните риболовни дейности в уязвимите зони в съответствие със стандартите в областта на околната среда, които съществуват по отношение на други дейности в морето.

На практика ще е необходимо занимаващите се с риболов стопански субекти да представят риболовни планове, в които да определят риболовните си зони с определена степен на точност. На тази основа органите на държавата на флага ще трябва тогава да разгледат пространствения обхват на планираните дейности и да оценят от гледна точка на съществуващите научни становища и данни потенциалните опасности за уязвимите морски екосистеми, които са известни или които има вероятност да бъдат открити в съответните риболовни зони.

4.2. Определяне на уязвимите морски екосистеми чрез подобрени изследвания и събиране на данни

Ако съответните органи трябва да осъществяват точна оценка на въздействието, те ще имат нужда от подобрени данни и анализи на свое разположение. Определянето на уязвимите морски екосистеми означава не само очертаване на местоположението им, но и подобряване на знанията ни за градивните им елементи, екологичните характеристики и динамиката на произтичащите от околната среда ограничения и следователно евентуалния им отговор на различните въздействия. Особено внимание е необходимо да се обърне на развитието на моделиращи техники, които са в състояние да подпомогнат процеса на предвиждане на местоположението на дълбоководните корали и на останалите уязвими морски екосистеми.

Друга важна последица от препоръката е, че новите и проучвателни риболовни дейности трябва да бъдат регулирани, така че да изпълняват целесъобразни схеми за научни изследвания и събиране на данни с оглед да допринасят за определянето на тези екосистеми.

4.3. Затваряне на уязвими от дънен риболов зони

И на последно място, от препоръките на Общото събрание произтича недвусмислено, че основното средство за опазване на уязвимите морски екосистеми е приемането на мерки за затваряне на зони или създаването на зони със специално управление. Такива затваряния могат да бъдат приети и прилагани чрез съвместно решение на държавите в рамките на определена РОУР. РОУР с компетентност по отношение на регулирането на дънния риболов (виж допълнението) значително увеличи усилията си през последните години за изпълнение на такива затваряния на зони. Ще е необходимо също така те да подлагат на точен преглед ефективността на тези мерки и да преценяват дали тези, които са договорени до съответния момент, са действително достатъчни като брой и обхват с оглед постигане на търсените

цели. Този аспект е много важен по отношение на стопанските субекти, тъй като ще помогне да се премахне настоящата несигурност относно безопасните риболовни зони. Превръщайки опазването на местообитанията от разрушителен риболов в неразделна част от всеки режим за устойчиво управление на рибарството, РОУР ще разширят значително основите на своите традиционни правомощия и ще актуализират стандартите си с оглед да се отговори на очакванията на обществото. ЕС напълно подкрепя развитието в тази посока и ще направи всичко, което е в рамките на неговата компетентност, за да го насърчава.

По отношение на зоните извън национална юрисдикция, които не са регулирани от РОУР, ако липсва съвместен международен орган за вземане на решения относно затварянето, отделните държави в съответствие с член 117 от UNCLOS прилагат пространствени ограничения за корабите под своя флаг, като спазването на тези ограничения е условие за валидността на техните разрешителни за риболов. Имайки предвид отсъствието на специални механизми за разглеждане на спазването като тези, които съществуват в рамките на РОУР, Общото събрание призова FAO да осигури прозрачност на приетите от държавите на флага мерки, като води пълна база данни за местоположението на уязвимите морски екосистеми. По този начин държавите ще са в състояние да ползват тази информация за местоположението на екосистемите, която ще съобщават на други държави на флага в съответната зона, и ще могат също така да осъществяват партньорски проверки на предприятиите от други страни действия с оглед ограничаване на техните съответни флотилии при необходимост.

5. Начин на изпълнение на препоръките на Общото събрание

5.1. ЕС трябва да продължи да насърчава международната дискусия

- През следващите две години политическата воля и способност на държавите ще бъдат подложени на изпитание, тъй като отговорът им на призива за действие от страна на ООН ще бъде предмет на внимателен преглед през 2009 г. ЕС трябва да използва влиянието си като основен субект в областта на рибарството в международен план, за да осигури, че ще се осъществи стриктен и коректен преглед, който да бъде на висотата на оправданите очаквания на гражданите.
- Прозрачността и партньорските проверки на предприятиите от държавите и РОУР мерки ще имат основна роля за осигуряване на стабилен и непрекъснат напредък в отговор на призивите от страна на Общото събрание. ОС на ООН подчерта значимостта на тези аспекти и ролята, която следва да има FAO в предоставянето на технически насоки и в събирането и разпространението на данните. ЕС трябва да подкрепя и улеснява тези процеси, като осигури най-напред целесъобразен достъп до данните относно собствените си инициативи и мерки.

- ЕС трябва да продължи да подкрепя и активно да допринася за действието на Конвенцията за биологичното разнообразие и Регионалните морски конвенции по отношение на създаването на морски защитени зони във водите извън национална юрисдикция.

Действия:

- Представяне в началото на 2009 г. на доклад пред Генералния секретар на ООН с мнението на ЕС за напредъка по проблема с разрушителните риболовни практики и предложения за подхода и средствата за по-нататъшен напредък. Подготовката ще включва също покана за представяне на мнения от заинтересованите участници и гражданското общество.
- Съдействие на FAO в усилията ѝ за събиране и разпространение на данни за предприетите от държавите мерки, създаването на бази данни за защитените зони или затваряния и разработване на технически насоки за дълбочинните риболовни дейности в морето.
- Съдействие на КБР и Регионалните морски конвенции в усилията им за определяне на значимите от екологична или биологична гледна точка морски местообитания, които се нуждаят от защита в открити океански води, и на дълбочинните местообитания.
- Започване на консултации и инициативи с членовете на ООН за подготовка на процеса на внимателен преглед през 2009 г.

5.2. Изпълнение на равнището на РОУР

Повечето от приетите от РОУР досега зоновы мерки за опазване на екосистемите се основаваха на предложения на ЕС. Трябва да продължи да се прилага този проактивен подход. Въпреки това Общото събрание поиска недвусмислено от международната общност да не се ограничава до този вид действие. РОУР следва да обмислят разработване на схеми за улесняване на включването на оценки на въздействието върху околната среда в регулаторните си системи. Те следва да увеличат своите съвместни усилия в научните изследвания, така че постепенно да създадат надеждна база за пространствено управление. Всяка нова или проучвателна риболовна дейност следва да подлежи на стриктно регулиране със строги научни изисквания и разпоредби по отношение на събирането на данни и наблюдението. Напредъкът до 2009 г. следва да съдържа факти, че подходът на РОУР за управление на заплахите за околната среда в зоните под тяхна компетентност включва принципите и целите, определени от Общото събрание като неразделна част от която и да е добре функционираща регулаторна система. ЕС трябва да допринася за тези промени.

Важно е да се подчертае, че членовете на РОУР могат да изберат да прилагат по-стриктни правила по отношение на своите кораби и стопански субекти. ЕС следва да има за цел да осигури, че мерките на РОУР ще доведат до висока степен на опазване и ефективност в предотвратяване на разрушителните въздействия от риболова. Въпреки това ЕС трябва да си запази правото да

приема за своите субекти по-стриктни правила, ако прецени, че мерките на РОУР не са достатъчни за постигане на необходимите цели.

Действия:

Действията, посочени по-долу, следва да станат неразделна част от стабилна политическа стратегия на ЕС за идните години, подлежаща на първи преглед през 2009 г.:

- Изпълнение на уеднаквена програма във всички РОУР, в които ЕС участва, целяща осигуряване на изпълнението на екосистемен подход за управление на рибарството. Ключови елементи в тази връзка ще бъдат а) засилване на механизмите за предоставяне на научни становища, включващи екологични аспекти и специални мерки за опазване на екосистемите и б) въвеждане на концепцията за екологична оценка при управление на дънните риболовни дейности.
- Насърчаване на приключване на процедурите за преглед на постигнатото от РОУР и за определяне на уязвимите морски екосистеми във всяка една регулаторна зона с оглед на опазването им.

5.3. Временни механизми

През последните няколко години бе осъществен значителен напредък в постигане на глобално покритие на световния океан от РОУР с компетентност за регулиране на дънните риболовни дейности. Този напредък бе белязан от създаването на Организация за риболова в югоизточната част на Атлантическия океан (SEAFO), която вече функционира, приемането на Споразумението за риболова в южния Индийския океан (SIOFA) и учредяването понастоящем на нови РОУР в южната и северната част на Тихия океан.

Като се има предвид времето, което отнемат правните процедури, необходими за да влязат в сила международните споразумения, държавите следва да не отлагат изпълнението на своите отговорности и поради тази причина трябва да договорят сътрудничество за временни мерки за съхранение и управление на съответните зони. ЕС безрезервно насърчи тази идея, която понастоящем е напълно приета от Общото събрание.

Наскоро приетите временни мерки (април 2007 г.) в рамките на преговорите за РОУР в южната част на Тихия океан показват, че този подход може да бъде приведен в практически действия без особени затруднения. След като бяха запознати и приемат в пълна степен тези препоръки на Общото събрание, участниците одобриха тези мерки. Сега ЕС трябва да продължи да допринася активно за разработване на временни механизми в Индийския океан. В тази връзка той трябва да въведе в правото си договорените в рамките на тези организации мерки независимо от техния незадължителен характер. Едновременно с това ЕС трябва активно да насърчава приключване на необходимите формални процедури, така че тези организации да започнат да функционират възможно най-скоро.

Действия:

- Транспониране в правото на Общността преди края на 2007 г. на приетите за южната част на Тихия океан временни мерки.
- Договаряне на временни мерки за южната част на Индийския океан до влизането в сила на споразумението SIOFA, края на 2007 г. — началото на 2008 г. Сключване на споразумението през 2008 г. Започване на инициативи за насърчаване на участието в този правен инструмент и за по-скорошното му влизане в сила.
- Подновяване на проучвателните контакти с потенциално заинтересовани трети държави за създаване на регионални споразумения в зони, където все още не съществуват РОУР.

5.4. Европейски кораби, извършващи дънен риболов в нерегулирани от РОУР зони в открито море

5.4.1. Дефиниране на проблема

Флотилиите на ЕС, извършващи риболов на дълбоководни ресурси в открито море, са основно разгърнати в североизточната част на Атлантическия океан, като някои дейности се изтеглят на юг към източната централна част на океана. Тези риболовни дейности подлежат на режим за управление на дълбоководните ресурси от страна на Общността, който включва определянето на общи допустими улови (ОДУ), ограничения на риболовното усилие, технически мерки и специални разпоредби за контрол и прилагане⁴. Тези риболовни дейности са следователно до голяма степен регулирани и понастоящем се извършва преглед⁵ на ефективността на режима за управление. По отношение на въздействието върху околната среда на тези риболовни дейности те попадат под обхвата на различни мерки на ЕС, включително тези за затваряне на зони и други технически изисквания, които бяха приети от NEAFC след 2004 г.

Извън тези зони дейността на флотилиите на ЕС, насочена към дълбоководни видове в открито море, е относително ограничена и се осъществява в зони, където съществуват компетентни РОУР (SEAFO и CCAMLR).

Въпреки това ЕС има значително присъствие от дънни траулери в югозападната част на Атлантическия океан. Съществуващият от дълго време конфликт между Обединеното кралство и Аржентина относно Фолкландските /Малвинските/ острови направи невъзможно да се договори създаването на регионален режим на управление за трансгранично преминаващите ресурси в тази зона и най-вероятно тези трудности няма да бъдат преодоляни в близко бъдеще.

⁴ Регламент (ЕО) № 2347/2002 на Съвета от 16 декември 2002 г. за определяне на специалните условия за достъп до риболовните полета на дълбоководни запаси и за определяне на съответните изисквания, ОВ L 351, 28.12.2002 г.

⁵ Съобщение на Комисията до Съвета и Европейския парламент — Преглед на управлението на запасите от дълбоководни видове риби, COM(2007) 30.

Съществува потенциална опасност за дълбоководните корали и структурообразуващите сюнтери в крайните зони на континенталния склон, където осъществяващите дейност в тази област кораби на ЕС разгръщат своите риболовни съоръжения. Както е отбелязано в раздел 1.2. това е зона, където системата за международно управление не е достатъчно развита и следователно са необходими стриктни мерки от държавите на флага за предотвратяване на тези опасности, докато бъде създадена РОУР или подписано споразумение. Поради тази причина ЕС трябва да отговори на призивите на ООН като приеме регламенти по отношение на своите флотилии.

5.4.2. *Предложение по отношение на политиката*

ЕС трябва да направи необходимото с оглед режимът за съхранение и управление по общата политика в областта на рибарството да обхваща всички риболовни дейности на корабите на Съюза, осъществявани във водите в открито море, които не са регулирани от РОУР или където съответната РОУР не е предприела релевантни мерки за управление. За целта Комисията предлага регламент на Съвета, който изпълнява по отношение на тези кораби принципите, определени от Общото събрание, като се основава на общите изисквания на ОПР и създава целесъобразни разпоредби за издаване на разрешителни, за наблюдение и надзор.

По-специално регламентът стриктно ще изпълни препоръките на Общото събрание по отношение на ключовата предварителна оценка на въздействието върху околната среда като условие за издаване на разрешителни за риболов. Той ще създаде също така допълнителни изисквания по-специално във връзка с наблюдението и контрола на риболовните дейности. По мнението на Комисията те следва да включват цялостно покритие на системата за присъствие на наблюдатели на борда и стриктни разпоредби във връзка с VMS. Освен това следва да бъде установено ограничение от 1 000 м. на дълбочината на разгръщане на дънни риболовни съоръжения с оглед създаване на предохранителни защитени зони въз основа на дълбочината⁶. Въпреки че такива разпоредби не са включени в препоръките на Общото събрание, Комисията счита, че те са необходими с оглед на това мерките на ЕС в тази зона да могат да осигурят ефективно опазване на уязвимите екосистеми, чието точно местоположение все още не е установено.

Действие:

- Възможно най-скорошно приемане, и при всяко положение преди декември 2008 г. най-късно, на регламент на Съвета за изпълнение на препоръките на Общото събрание по отношение на корабите на ЕС, осъществяващи дейности в открито море в нерегулирани от Регионална организация за управление на рибарството зони. Предложението за този регламент следва да бъде представено от Комисията едновременно с приемането на това съобщение.

⁶

Вижте в тази връзка Препоръка GFCM/29/2005/1 относно управлението на определени риболовни дейности, насочени към дънни и дълбоководни видове.

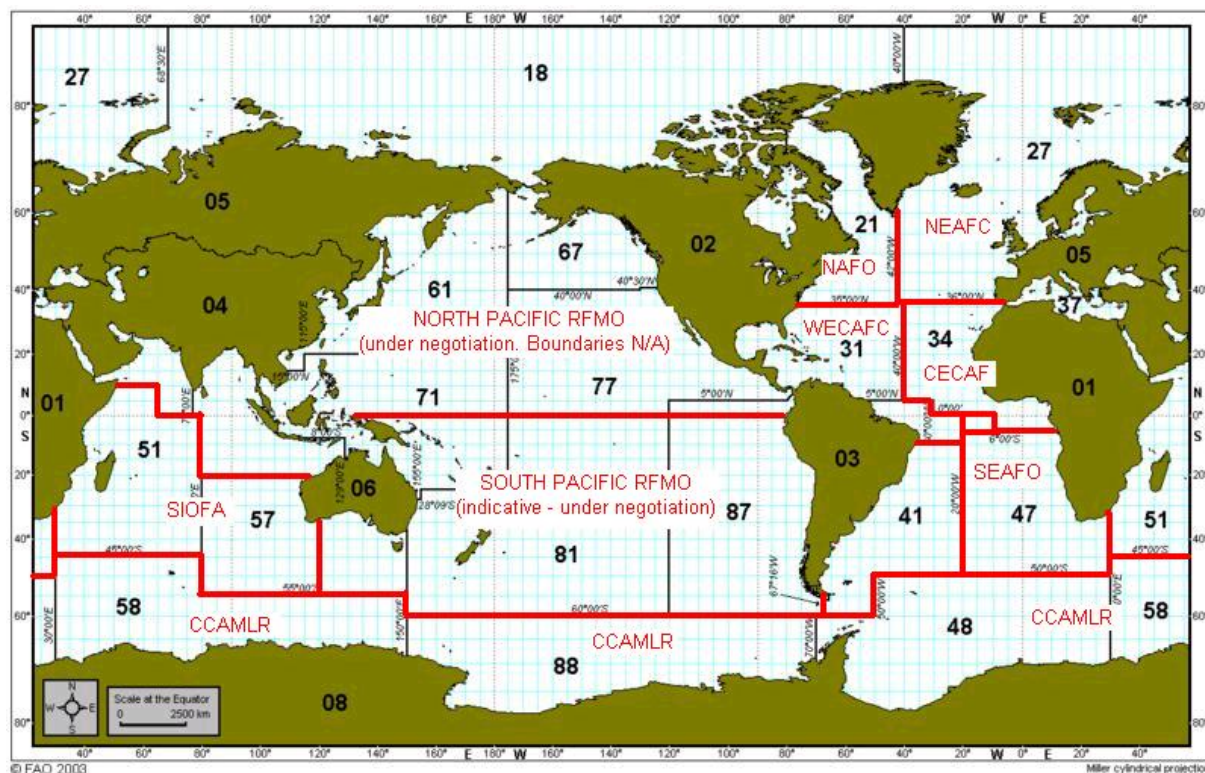
6. ЗАКЛЮЧЕНИЕ: БЪДЕЩИ ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВА

През 2009 г. Общото събрание на ООН ще осъществи преглед на напредъка по разрешаване на проблема с разрушителните риболовни практики като отговор на призивите си за мерки в Резолюция 61/105. За приблизително по същото време ЕС следва да си постави сходна задача за преглед на ефективността на политиката и конкретните действия, планирани в настоящото съобщение. Предложеният регламент на Съвета, посочен в раздел 5.42, съдържа клауза за преразглеждане със същата цел. Следователно Комисията ще оцени през 2009 г. резултатите от тези различни мерки, ще докладва за заключенията си пред Съвета, Европейския парламент, заинтересованите участници и гражданското общество и ще направи предложения за развитие на политиката от гледна точка на заключенията си и мненията, изразени от различните субекти, които участват в процеса на преразглеждане.

Непоследваното от действия деклариране на намерения няма да спре разрушаването на уязвимите и ценните дълбочинни морски екосистеми. Съображенията в настоящото съобщение са предназначени да доведат до създаване на условията, за да може Европейският съюз да даде решителен тласък на политиката в тази област. През 2009 г. ЕС ще има възможността и задължението да покаже пред международната общност, че е в състояние да спазва ангажиментите си и да застане начело на процеса на премахване на разрушителния риболов. Единственият начин за целта е чрез конкретни действия както в собствени води, така и в открито море.

Поради тази причина Комисията призовава Съвета и Европейския парламент да подкрепят насоките на политиката и специалните действия, които са изложени в настоящото съобщение. Също така тя приканва европейските институции и заинтересованите участници да ѝ сътрудничат, за да се отговори на това предизвикателство.

Покритие на световния океан от Регионалните организации за управление на рибарството с компетентност по отношение на дънните (дълбочинните) риболовни дейности в открито море

Картата по-горе показва границите на различните РОУР, насложени върху статистическите зони, които са използвани от FAO за събиране на статистически данни за риболовните дейности.

- NAFO: Организация за риболова в северозападната част на Атлантическия океан
- NEAFC: Комисия за риболова в североизточната част на Атлантическия океан
- WECAFC: Комисия за риболова в западноцентралната част на Атлантическия океан (консултативна)
- CECAF: Комитет за риболова в източноцентралната част на Атлантическия океан
- CCAMLR: Комисия за опазване на живите морски ресурси на Антарктика
- SEAFO: Организация за риболова в югоизточната част на Атлантическия океан
- SIOFA: Споразумението за риболова в южната част на Индийския океан